

Maria Koszyk

Nazwy terenowe wsi Gródek koło Gorlic

Regionalne i lokalne nazwy terenowe ulegają stałym przeobrażeniom w wyniku dokonujących się przemian środowiskowych oraz aktualizowania i modyfikowania procesów nazwotwórczych, determinowanych przez zmiany środowiska naturalnego, stosunki gospodarczo-ustrojowe i społeczne. Celem niniejszego artykułu jest zaprezentowanie wybranych nazw terenowych w obrębie danego obszaru ze szczególnym uwzględnieniem ich semantyki. Przedstawiony materiał badawczy, zebrany na podstawie map katastralnych i wywiadów przeprowadzonych ze starszymi mieszkańcami wsi, nie był do tej pory opracowany i opublikowany.

Do nazw terenowych wsi Gródek (tj. obszaru rozciągającego się w północno-zachodniej części gminy Grybów w powiecie nowosądeckim) należą nazwy gór, lasów, polan, wąwozów, łąk, pól oraz nazwy dawnych ról, a także dawnych zagród, które na mapach katastralnych oznaczają nie tylko budynki, lecz i otaczający je teren. Wreszcie występują tu miejscowe nazwy terenów, które mogą być i lasem, i polem, i łąką, a także nazwą wodną¹.

Niekiedy nazwy tracą swój charakter terenowy i stają się tylko nazwą osiedla czy przysiółku, np.: Podlesie, Zagórze. W nazewnictwie obszarów na wsi, która miała strukturę łąnową², zachowały się liczne nazwy dawnych ról, zarówno jako nazwy polne, jak i osiedlowe. Niekiedy mają one charakter przymiotnikowy, odkąd jednak pobudowano na nich osiedla – mają już nazwy dzierżawcze na -ówka, np.: Bąkówka, Borówka, Brodówka, Jackówka, Jędrzejkówka, Kancikówka, Kędrówka, Kowalówka, Łukaskówka, Mędoniówka, Michałówka, Mitusiówka, Organistówka, Pacówka, Syskówka, Witkówka, Wolakówka, lub -owo np.: Brodowo, Główczykowo, Grybosiowo, Koszykowo, Krokowo, Leżykowo, Liszkowo, Matusikowo, Migaczowo, Molowo, Morańdowo, Totosiowo.

¹ Por. E. Pawłowski, *Nazwy terenowe ziemi sądeckiej*, Warszawa – Wrocław – Kraków – Gdansk – Łódź 1984, s. 6–9.

² Por. E. Pawłowski, *Nazwy miejscowe Sądeczyzny*, t. I, 1965, s. 63–68.

Każdy kawałek roli, niekiedy pas należący do kilku gospodarstw ma swoją nazwę własną. Tę nazwę znają tylko właściciele i ich najbliżsi sąsiedzi. Nazwy pól ciągnących się zagonami równoległe do potoku i drogi krzyżują się z nazwami ról, w ten sposób jedna nazwa oznacza pas pola należący do kilku ról i do kilku właścicieli. Przeważają tu formy z wyrażeniem przyimkowym jako członem odróżniającym. Są to głównie nazwy topograficzne określające położenia pola względem innych obiektów z uwzględnieniem ukształtowania terenu, np.: *Doliny, Dział, Na Dziale, Na Górcie, Na Karczysku, Na Łazach, Na Łaziskach, Na Ogrodzie, Na Pasterni, Na Pagorku, Na Podgórcu, Na Równiach, Na Tłoku, Na Wierzchowinie, Na Wydymaju, Na Wygoniskach, Pod Brzezina, Pod Dąbkami, Pod Działem, Pod Działkiem, Pod Górkami, Pod Sudem, Pod Sośniną, Przy Barwinku, Przy Czesionce, Przy Jedlinie, Przy Jasionkach, Przy Sośni, Przy Wiklinowym Krzaku, W Osiczu, W Rozpadlinach, Za Białym Brzegiem, Za Jedliną, Za Sadem, Za Wiśniami*.

Kilka nazw określa wygląd obiektu. np.: *Krzywy Wygon, Klin, Na Kącinie, Na Klinie, Na Lemieszu*; kilka innych związanych jest z terminami wodnymi, np.: *Głęboki Potok, Na Stawie, Na Stawkach, Na Tamie*. Trzy nazwy z wyrażeniem przyimkowym jako członem odróżniającym nawiązują do jakości i właściwości terenu, np.: *Na Kamionce, Na Krzemieniu, Na Skalnym Pagorku, Na Tłoku*. Kilka nazw w formie połączeń z przymiotnikami własnościowymi nawiązuje do świata zwierzęcego, np.: *Jelenia Góra, Wilczy Dół, Zajęcza Kępa, Koci Zamek* (nazwa żartobliwa), *Psina*, i roślinnego, np.: *Cisowy Potok, Dębowa Kłoda, Dębowy Zagajnik, Leśna Polana*. Jedna nazwa również z wyrażeniem przyimkowym jako członem odróżniającym określa wymiar terenu: *Na Ćwierci*.

Inny rodzaj nazw z wyrażeniem przyimkowym jako członem odróżniającym stanowią nazwy kulturowe, które określają głównie stosunki społeczno-prawne i własnościowe, np.: *Na Kościelnym, Na Księżym, Na Pańskim, Na Pańskiej Łące, Na Plebańskim, Na Podlesiu, Na Rolskim, Na Soltysiu, W Granicach*.

Podobną rolę pełnią nazwy dzierzawcze, w których funkcję członu odróżniającego stanowi przymiotnik przynależnościowy, często utworzony od nazw osobowych (imion, nazwisk, przezwisk), np.: *Jackowskich Dział, Kędrów Potok, Koszykowe Pole, Księży Lasek, Molowe Krzaki, Pasieka Jana, Pański Las, Pańskie Łąki, Rolskie Grodki, Wolakowa Góra*.

W systemie nazewniczym Gródka można zaobserwować również nazwy z członami dyferencycyjnymi: *mały – wielki, wąski – szeroki, długi – krótki*³, w których członem odróżniającym jest przymiotnik jakościowy. Nazwy geograficzne zróżnicowane za pomocą takich członów przymiotnikowych spotyka się już od czasów starożytnych⁴. W momencie tworzenia nazw prototypowych wykorzystano budulec apelatywny zgodnie z jego dotychczasowym funkcjonowaniem. W omawianych

³ Por. *Z. Zierhofferowa, Nazwy typu Osiek Mały, Koźminek i inne derywowane od nazw miejscowych na przykładzie dawnego województwa kaliskiego*, Warszawa – Wrocław – Kraków – Gdańsk – Łódź 1989, s. 14–17.

⁴ Por. *W. Mańczak, Znaczenie nazwy Polonica Maior*, Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego, Filologia 2, Prace Językoznawcze 1950, s. 95–108.

przykładach podział pól na dwie nierówne części stwarzał sytuację nazewniczą, w której w naturalny sposób znalazły zastosowanie przymiotniki topograficzne w ich znaczeniu apelatywnym odnoszącym się do określenia rozmiarów przestrzennych. W momencie przeniesienia znaczenia apelatywnego na użytek toponimii uległo ono przystosowaniu do nowych funkcji, jakie miało spełniać. Następowo to przez neutralizację treści apelatywnych (małość – wielkość), które stawały się nieważne w systemie toponimicznym, a rozwijała się pomocna dla tego systemu istota różnicowania. Załączek jej tkwił w przeciwstawności apelatywnej, będącej najostrzejszą formą różnicowania, bo opartą na zasadzie kontrastu. W dalszym ciągu w rezultacie naśladowania formy z przymiotnikowymi członami topograficznymi, w sytuacjach kiedy pole lub rola powstały jedno z drugiego, tworzył się model nazewniczy wyrażający pochodność jednej nazwy od drugiej. Model ten znalazł zastosowanie nie tylko wtedy, gdy jakaś osada ulegała podziałowi, ale także wówczas, gdy w pobliżu pola powstało nowe pole.

Funkcja utożsamiania i odróżniania uwarunkowana jest obecnością w strukturze wyrazu autosemantycznego lub jego połączenia z wyrazem synsemantycznym⁵.

Nazwy stanowią z reguły zestawienia dwuwyrazowe, w których człon odróżniający przybiera zasadniczo postać przymiotnika, sporadycznie liczebnika głównego i zaimka.

W zestawieniu zasadniczą rolę odgrywają przymiotniki jakościowe, które odznaczają się dużą liczbą powtórzeń. Wysoka częstotliwość powtórzeń wynika z faktu, że oznaczają one najczęściej powtarzające się cechy obiektów fizjograficznych. Dominuje tu przymiotnik <wielki> w opozycji do przymiotnika <mały> np.:

*Wielkie Doliny – Małe Dolinki,
Wielka Łąka – Mała Łąka,
Wielki Las – Małe Krzaki,
Wielkie Stajanie – Małe Stajanko.*

Następnie pojawiają się przymiotniki: *długi – krótki, wąski – szeroki:*

*Długa Pasieka, Długi Barwinek, Długa Zagroda, Długie Stajanie,
Krótkie Grodki, Krótki Staw, Krótki Zagajnik,
Szeroki Wygon,
Wąski Klin.*

W kilku połączeniach wystąpiły przymiotniki: *biały, głęboki, czerwony, zielony: Biały Brzeg, Czerwona Góra, Głęboki Potok, Stary Sad, Zielona Góra.* Obserwowane są również połączenia nazwy własnej z członem odróżniającym wyrażonym liczebnikiem głównym. W funkcji członu odróżniającego wystąpiły liczebniki 2–10, 15

⁵ Por. *Słowiańskie composita onomastyczne*. Rozprawy Sławistyczne Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, t. XVII, red. S. Warchoń, Lublin 2000. W szczególności korzystałam z artykułu J. Głuszkowskiej pt. *Nazwy zestawione w mikrotoponimii wschodniej Białostoczczyzny*.

i wyżej, np.: *Dwa Zagony, Dwadzieścia Łanów, Piętnaście Morgów*. Występują też nazwy z członem odróżniającym wyrażonym zaimkiem. Zaimki w tej funkcji występują sporadycznie. Odnotowano zaledwie kilka nazw z zaimkiem: *nasz, swój, tamten*, np.: *Nasze Stajanie, Nasze Uwrocie, Tamten Miedzuch ew. Miedzuszek, Swój Ugór*.

Przeanalizowano 122 nazwy własne, najliczniejszą grupę w badanym materiale stanowią nazwy z wyrażeniem przyimkowym jako członem odróżniającym w liczbie 53, co stanowi 43 procent badanego materiału. Częstotliwość przyimków wchodzących w skład połączeń waha się od kilkunastu do kilkudziesięciu. Najczęściej występują przyimki: *pod* z narzędnikiem, w dalszej kolejności przyimek *za* z narzędnikiem i przyimek *na* z miejscownikiem. Kilka jest tylko połączeń przyimka *w* z miejscownikiem. Nazwy jednoczłonowe (32) stanowią 26 procent badanego materiału, natomiast nazwy z przymiotnikiem jakościowym jako członem odróżniającym w liczbie 22 stanowią 18 procent badanego materiału.

Nieliczną grupę stanowią nazwy własne połączone z przymiotnikami własnościowymi. W badanym materiale odnotowano ich 8, co stanowi 7 procent ogółu materiału. Najmniej liczne (7) są użycia nazw z członem odróżniającym wyrażonym zaimkiem i liczebnikiem, co stanowi 6 procent całości.

Wszystkie te nazwy wykazują żywy, bezpośredni ich związek z zasobami słownictwa: ogólnego i regionalnego, a przeważają wśród nich apelatywy odnoszące się do właściwości środowiska geograficznego. Nazwy lasów i łąk bezpośrednio, pośrednio lub metaforycznie poświadczają właściwości terenu scharakteryzowanego wcześniej⁶.

Podsumowując udział nazw w mikrotoponimii wsi Gródek, można zauważyć różnorodność ich tworzenia zarówno na gruncie gwar polskich, jak i języka literackiego⁷.

Słownik nazw terenowych wsi Gródek

A. Hasłem jest nazwa własna w formie rzeczownika z członem odróżniającym w postaci wyrażenia przyimkowego, przymiotnika, zaimka oraz liczebnika.

B. Po wstępnych informacjach następuje wyjaśnienie etymologiczne i skrót nazwy źródła, z którego pochodzą wiadomości. Wyrazy powszechnie zrozumiałe są podane bez wyjaśniania.

⁶ Por. M. Biolik, *Toponimia byłego powiatu ostródzkiego*, Gdańsk 1992, s. 15–16, oraz *Encyklopedia. Polskie nazwy własne*, red. E. Rzetelska-Feleszko, Warszawa – Kraków 1998, s. 220–260.

⁷ Por. W. Dzikowski, D. Kopertowska, *Toponimia Kielc*, Kielce 2000, s. 96–97. Por. R. Mrózek, *Mikrotoponimy jako językowe wyznaczniki przestrzeni kultury*, [w:] *System mikrotoponimiczny Śląska Cieszyńskiego Xl'III w.*, Katowice 1990, s. 197–202.

Bąkówka SEBr – <wg SEBr, s. 18, oraz SL I, s. 46, nazwa *bąkówka* pochodzi od rzeczownika *bąk* i oznacza ‘brzęk, głuchy głos wydawany przez owady, np. pszczoły’. Inne znaczenie tej nazwy to ‘zbijanie bąków, czyli próżniactwo danej osoby lub palnięcie jakiegoś głupstwa, czyli omyłki’. Ewentualnie można tą nazwą określić człowieka jąkałę>

Biały Brzeg

Borówka – <nazwa pochodzi od przymiotnika *borowy* ‘do boru należący’, ew. ‘beczka wykonana z drzewa borowego, czyli sosnowego, lub miejsce, gdzie znajduje się dużo krzewów borówkowych SL I, s. 148>

Brodówka

Cisowy Potok

Czerwona Góra – <nazwa pochodzi od dużego rozlewu krwi podczas bitwy w okolicach Grybowa w czasie wojny>

Dębowa Kłoda

Dębowy Zagajnik

Długa Pasieka

Długa Zagroda

Długi Barwinek – <nazwa pochodzi od czasownika *barwić, ubarwiać* SL I, s. 60–61>

Długie Stajanie

Doliny

Dwa Zagony

Dwadzieścia Łanów

Dział

Głęboki Potok

Główczykowo

Grybosiuwo

Jackowskich Dział

Jackówka

Jelenia Góra

Jędrzejkówka

Kancikówka

Kędrówka

Kędrów Potok – <potok należący do rodziny o przeczysku Kędra>

Klin

Koci Zamek – nazwa żartobliwa

Koszykowe Pole

Koszykowo

Kowałówka

Krokowo

Krótki Staw

Krótki Zagajnik

Krótkie Grodki

Krzywy Wygon

Księży Lasek

Leśna Polana – <łąka znajdująca się w lesie>

Liszkowo

Łukaskówka

Mała Łąka

Małe Dolinki

Małe Krzaki

Małe Stajanko

Matusikowo

Mędoniówka

Michałówka

Migaczowo

Mitusiówka

Molowe Krzaki

Molowo

Morańdowo

Na Brogowiskach – <wg SEBr, s. 41, nazwa *bróg* oznacza m.in. ‘coś na bacier’, w innym znaczeniu oznacza ‘zaniechanie kogoś lub czegoś’, podobną motywację posiada wyrażenie z *brogu*, natomiast wg SL I, s. 172, nazwa pochodzi od rzeczownika *bróg* i oznacza ‘daszek posyty na czterech dragach, na skład siana lub zboża’>

Na Brzeziu – <zabudowania znajdujące się pośród bogato rosnących tam brzóz SL I, s. 184>

Na Ćwierci – <wg SEBr, s. 68, i SL I, s. 334, nazwa pochodzi od jednostki miary – ćwierć i oznacza miejsce o niedużej powierzchni>

Na Dziale

Na Górcie – <nazwa związana z ukształtowaniem terenu i oznaczająca ‘wzgórek, pagórek’ SL II, s. 97>

Na Grodkach – <nazwa pochodzi od rzeczownika *grodzia, grodka* ‘zagroda, zagrodka’ SL II, s. 124>

Na Kamionce – <nazwa oznaczająca kupę kamieni tzw. kamionkę SL II, s. 300>

Na Karczysku – <grunt orny powstały po wykarczowaniu lasu, nazwa pochodzi od czasownika *karczować* ‘usuwać z karczem, czyli korzeniami’ SL II, s. 318>

Na Kącinie

Na Klinie

Na Kościelnym

Na Krzemieniu – <nazwa pochodzi od czasownika *krzemienić, kamienić* ‘zawładzać’ ew. od rzeczownika *krzemień* ‘kamień skry wydający’ SL II, s. 516>

Na Księżym

Na Lemieszu – <łąka swoim kształtem przypomina lemiesz, czyli nóż u pługa odcinający ziemię SEBr, s. 294>

Na Łazach – <tereny uprawne powstałe na miejscu wypalonego obszaru, z którego usunięto karczce, chrust, korzenie, pniaki, a następnie ziemia była wzruszana lemieszem SL II, s. 606>

Na Łaziskach – <motywacja jak w przypadku wyrażenia *na łazach*>

Na Ogrodzie

Na Pagorku

Na Pańskiej Łące

Na Pańskim

Na Pasterni – <nazwa pochodzi od rzeczownika pasternik ‘pastwisko osobliwie ogrodzone’ SL IV, s. 60>

Na Plebańskim

Na Podgórcu – <nazwa pochodzi od czasownika *podgorzeć* ‘spalić się od spodu’ SL IV, s. 216>

Na Podlesiu – <zabudowania położone pod lasem SL IV, s. 223>

Na Rolskim

Na Równiach

Na Skalnym Pagorku

Na Soltysiu

Na Stawie – <jest to łąka otoczona wzgórzami, dawniej mieściła się tam woda, która służyła jako energia napędowa do uruchomienia młyna, nazwa pochodzi od rzeczownika *stawidło* ‘zastawnik wody w młynach’ SL V, s. 449>

Na Stawkach – <motywacja jw.>

Nasze Uwrocie – <miejsce do zawracania podczas pracy polowej, np. przy zorywaniu pól uprawnych, wg SEBr, s. 632–633, oraz SL VI, s. 196, nazwa *uwrocie* pochodzi od wyrazu *wrot* ‘zawracać, zawrócić z różnymi złożeniami, nawrót, wyrót, wrotka’ itp.>

Na Tamie

Na Tloku – <grunt usprawniony, przeznaczony pod uprawę; SEBr, s. 571, podaje następującą etymologię: jest to grunt, który dawniej stanowił ugor, z czasem jednak przeznaczono go na grunt uprawny>

Na Wierzchowinie

Na Wydymaju – <zabudowania położone w miejscu silnych podmuchów wiatru niezależnie od pogody czy pory roku, miejsce wydmami zasypane, zaspą, wydęcie SL VI, s. 478>

Na Wygoniskach – <nazwa pochodzi od rzeczownika wygon ‘droga, którą było idzie w pole, błonie, pas goły dla bydła pozostawiony’ SL VI, s. 491>

Na Zagórczu – <zabudowania położone za górą, część spaczna gór pośrodkich, zacząwszy od najwyższego górzystości szczytu aż do przypierających równiną SL VI, s. 758>

Organistówka

Pacówka – <wg SEBr, s. 389, nazwa *pacówka* pochodzi od rzeczownika *pac*, co znaczy ‘szczur’, czyli było to miejsce częstego pobytu szczurów, ew. od rzeczowni-

ka *paca* ‘deszczulka podługowata, wąska, mająca z jednej strony rękojeść, używa się jej wyrównywania muru wapnem’ SL IV, s. 13>

Pański Las

Pańskie Łąki

Pasieka Jana

Piętnaście Morgów

Pod Brzezina

Pod Dąbkami

Pod Działem

Pod Działkiem

Pod Górkami

Pod Sadem

Pod Sośniną

Przy Barwinku – <nazwa pochodzi od czasownika *barwić*, *ubarwiać* SL I, s. 60–61>

Przy Czesionce

Przy Jasionkach

Przy Jedlinie

Przy Sośni

Przy Wiklinowym Krzaku

Rolskie Grodki

Stary Sad

Swój Ugór – <pole leżące odłogiem, wg SEBr, s. 598, oraz SL VI, s. 110, rzeczownik *ugór* pochodzi od czasownika *gorę*, *gorzeć*, *ugorzeć*, co oznacza biedę ew. upalić się na słońcu>

Syskówka

Szeroki Wygon – <nazwa pochodzi od rzeczownika *wygon* ‘droga do pędzenia bydła’ SL VI, s. 491>

Tamten Miedzuch ew. Miedzuszek – <tw. granicznik, wg SEBr, s. 332, oraz SL III, s. 89–90, nazwa pochodzi od rzeczownika *miedza* i oznacza punkt graniczny, miejsce zetknięcia różnych obszarów uprawnych>

Totosiowo

Wąski Klin

W Granicach

Wielka Łąka

Wielki Las

Wielkie Doliny

Wielkie Stajanie – <wg SEBr, s. 612, nazwa pochodzi od formy *staja* i oznacza ‘stadium o określonej mierze długości’, natomiast SL V, s. 430, podaje, że nazwa pochodzi od rzeczownika *stajadło* ‘pewna miara pola, stadium’>

Wilczy Dół

Wolakowa Górka

W Osiczu – <nazwa pochodzi od czasownika *osiec*, *osieka*, *obciosać* SL II, s. 618>

W Rozpadlinach
Za Białym Brzegiem
Zajęcza Kępa
Za Sadem
Za Wiśniami
Zielona Góra

Objaśnienia skrótów

SEBr – *Słownik etymologiczny języka polskiego*, red. A. Brückner, Warszawa 1970.

SL – S.B. Linde, *Słownik języka polskiego*, t. I–VI, wyd. II, Lwów 1854–1860.

Bibliografia

- Bańkowski A., 1982, *Zmiany morfemiczne w toponimii polskiej*, Warszawa – Wrocław – Kraków – Gdańsk – Łódź.
- Biolik M., 1992, *Toponimia byłego powiatu ostródzkiego*, Gdańsk.
- Dzikowski W., 2000, Kopertowska D., *Toponimia Kielc*, Kielce.
- Encyklopedia. Polskie nazwy własne*, 1998, red. E. Rzetelska-Feleszko, Warszawa – Kraków, s. 220–260.
- Grzegorzczkova R., Laskowski R., Wróbel H. (red.) 1984, *Gramatyka współczesnego języka polskiego. Morfologia*, Warszawa.
- Lehr-Spławiński T., 1966, *Studia i szkice wybrane z językoznawstwa słowiańskiego*, Warszawa.
- Mańczak W., 1950, *Znaczenie nazwy Polonica Maior*, Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego, Filologia 2, Prace Językoznawcze, s. 95–108.
- Mrózek R., 1990, *Mikrotoponimy jako językowe wyznaczniki przestrzeni kultury*, [w:] *System mikrotoponimiczny Śląska Cieszyńskiego XVIII w.*, Katowice, s. 197–202.
- Pawłowski E., 1984, *Nazwy terenowe ziemi sądeckiej*, Warszawa – Wrocław – Kraków – Gdańsk – Łódź.
- Rieger J., Wolnicz-Pawłowska E., 1975, *Nazwy rzeczne w dorzeczu Warty*, Warszawa – Wrocław – Kraków – Gdańsk – Łódź.
- Roczniki Naukowo-Dydaktyczne WSP w Krakowie 1994, 1997, z. 168, 192, Prace Językoznawcze VIII i IX.
- Rymut K., 1975, *Nazwy miejscowe dawnego powiatu bieckiego*, Warszawa.
- Rymut K., 1971, *Patronimiczne nazwy miejscowe w Małopolsce*, Warszawa.
- Taszycki W., 1961, *Rozprawy i studia polonistyczne*, t. II: *Dialektologia historyczna i problem pochodzenia polskiego języka literackiego*, Wrocław – Warszawa – Kraków.

Topolski J.R., 1985, *Nazwy miejscowe Beskidu Sądeckiego*, Warszawa.

Zierhofferowa Z., 1989, *Nazwy typu Osiek Mały, Koźminek i inne derywowane od nazw miejscowych na przykładzie dawnego województwa kaliskiego*, Warszawa – Wrocław – Kraków – Gdańsk – Łódź.

Some Toponymic of the Gródek Village near Gorlice

Abstract

The purpose of the paper is to present some chosen topographical names within a given region with special respect of their semantics. Material presented in the paper was collected on the basis of cadastral surveys and interviews with older inhabitants of the village and was not described and published before. To topographical names of the Gródek village (i.e. the area that spreads over the North-West part of the Grybów commune of the Nowy Sącz district) belong names of mountains, forests, glades, ravines, meadows, fields as well as names of former plough lands and former farms that in cadastral surveys means not only buildings but also the area surrounding them.